

indsatte § 4 henvises til denne Bestemmelse om, at Voligen skal vedligeholdes af de Paagjældende. — Hovedpunktet i Mindretallets Forslag er dog vistnok det, som findes i Vædringsforslaget under Nr. 11, at samtlige Fyrbetjente endvidere skulle have 100 Kr. aarlig i Paaklædningspenge, og jeg tør maasse tilføje, at det er ogsaa den Fordring, som den høitærede Minister stillede om, at der skulde tilstaaes de paagjældende Bestillingsmænd et Beløb til Paaklædning, som gjorde det umuligt at komme til Enighed med den høitærede Minister. Det er et fuldstændig nyt Princip, som herved søges indført, at man skal give civile Bestillingsmænd Paaklædningspenge. Dette er rigtignok Føls, der forterer under en militær Minister, der er Tale om her, men det er saa at sige en civil Stat under en militær Minister, og der er ikke Anledning til at anvende militære Regler paa Fyrvesenets Embeds- og Bestillingsmænd i dette ene Punkt, ligesom de overhovedet jo heller ikke anvendes derpaa i andre Punkter. Dersom man vedtager at give Fyrbetjentene Paaklædningspenge, vil der med samme, ja, jeg tør sige større Grund, kunne kræves det Samme med Hensyn til Sold-, Post-, Telegraf-, og Jernbanebetjente, nemlig at de alle skulle have Paaklædningspenge af Staten. Nu paalægges det de fleste af de nævnte Bestillingsmænd at møde i Uniform, naar de skulle i Funktion i Forhold til Publikum, og desuagtet giver Staten dem ikke Paaklædningspenge, men paalægger dem selv at afholde denne Udgift. Fyrbetjentene skulle jo ikke træde saaledes i Funktion i Forhold til Publikum; ialtfald er det kun i saadanne Undtagelsestilfælde, at jeg ikke ser, at der behøver at tages Hensyn dertil; men desuagtet forlanger den høitærede Minister ligesom det ærede Mindretal, at de skulle have Paaklædningspenge. Dersom den høitærede Minister af Hensyn til Tjenestens Lære skulde anse det for fornødent, at de Paagjældende skulde møde i Uniform, vil den høitærede Minister kunne paalægge dem det paa samme Maade, som det er paalagt Soldbetjente, Jernbanebetjente osv. Jeg skal derfor tilraade at forkaste de Forslag, som ere stillede af Mindretallet og altsaa tilraade at blive staaende ved det, som blev vedtaget ved 2den Behandling, med den ringe Vædring, som foreslaas af Udvalgets Flertal. Denne gaar væsentlig ud paa at optage en forbedret Redaktion af § 4. Saaledes, som § 4 blev vedtaget ved 2den Behandling, som den til at lyde saaledes: „Bestemmelserne i Loven af 15de Mai 1875 § 2 om Voligens Vedligeholdelse for Statens Regning og i samme Lovs § 3 om Afkortning og Statsstilbud vedblive at være gjældende for de for Tiden ansatte Bestillingsmænd, saalænge de blive i deres nuværende Stillinger.“ Denne Bestemmelse, saaledes affattet, kunde give Anledning til nogen Misforstaaelse med Hensyn til Styrmand. Ifølge Loven af 15de Mai 1875 henhørte Styrmand ikke under Bestillingsmændene, men havde

kun deres Hjemmel paa Finantsloven. Nu har den høitærede Minister her foreslaet, og det er Udvalget gaaet ind paa, at de skulle optages i Loven, hvilket er en temmelig betydelig Forbedring baade af Styrmandenes Stilling og af Personalets Stilling i det Hele, forsaavidt Oprykning finder Sted; men det var ikke Meningen med det paagjældende Forslag til en ny § 4 at udvide denne Bestemmelse til ogsaa at gjælde for Styrmand, eftersom de ikke have været inde under den tidligere Lov, men Meningen med denne Bestemmelse i den nye § 4 var kun at give Bestemmelsen i Loven af 15de Mai 1875 §§ 2 og 3 Anvendelse paa dem, der henhørte under Loven af 1875, og dette foreslaar Flertallet at tydeliggjøre ved i 4de og 5te Linie af § 4 tilføjetfor „de for Tiden ansatte Bestillingsmænd“ at sætte: „de Bestillingsmænd, der for Tiden ere ansatte i Forhold til den nævnte Lov“. Maasse maa jeg endnu gjøre en Bemærkning med Hensyn til Lovens Stuningsparagraf, der angaar det Tidspunkt, da Loven skal træde i Kraft. Den lyder jo paa, at det skal være den 1ste April 1881, hvilket er imorgen. Jeg antager ikke, at det ved en Lønningslovs Vedtagelse kan have nogen Betænkelse at lade en saadan Bestemmelse blive staaende, idet der jo deri ligger, at der gives Loven tilbagevirkende Kraft, saaledes at dens Gyldighed regnes fra Finantsarets Begyndelse. Smidlertid er det et Punkt, med Hensyn til hvilket Flertallet, og jeg tror Udvalget i det Hele, maa henstille til den høitærede Minister, om han foretrækker et andet Tidspunkt for Lovens Ikrafttræden end det, der stod i det oprindelige Lovforslag. Det betragter Udvalget i det Hele, tror jeg, som en Ministeriet mere end Udvalget vedkommende Sag.

Formanden (Krabbe): I Anledning af, hvad den ærede Ordsfører bemærkede om Vædringsforslagene Nr. 10 og 12, skal jeg blot sige, at, naar Vædringsforslaget Nr. 10 maatte blive forkastet, vil jeg anse Vædringsforslaget Nr. 12 som bortfaldet.

Marineministeren (Kavn): Den ærede Ordsfører har idag meget vidtløftig gjentaget de Betragtninger, han fremsatte ved 2den Behandling angaaende Fyrvesenets Lønningsforhold. Jeg skal ikke følge ham ad den Vej, men indskrænke mig til at bemærke, at hvis de af Udvalgets Mindretal stillede Vædringsforslag blive vedtagne, vil jeg, uagtet jeg ingenlunde anser dem for runderlige, kunne gaa ind paa Loven. Hvis de derimod ikke blive vedtagne, kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa den „Forbedring“, som den ærede Ordsfører kaldte det, af Fyrvesenets Lønningsforhold, som indeholdes i Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg betragter det saa som aldeles ligegyldigt, om der staar den 1ste April dette Aar